

Μακεδονία, 19/6/1927

ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

**Η ΧΩΡΙΚΗ ΠΟΥ ΠΗΡΕ
ΕΚΕΙΝΟΝ Π' ΑΓΑΠΟΥΣΕ**

Ο ΘΥΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Ἡ κοιωνική εξέλιξις καὶ ὁ μοντερνισμὸς ποὺ χαλάει κόσμὸ σιὰς πόλεις φαίνεται ὅτι πῆρε δρόμο καὶ στὴν ὕπαιθρον, ὅπου οἱ χωριάτες ἄρχισαν νὰ διαβάσουν τὸν Κίρλ-Μάρξ καὶ ἡ χωριατοπούλες νὰ γίνονται...φερμνίστριες. Ἡ παρατήρησις αὐτὴ δὲν εἶναι καθόλου τολμηρὰ διότι στηρίζεται στὰ πράγματα ὅπως ἔγιναν σ' ἓνα χωριὸ τῆς περιφέρειᾶς Γεντισῶν κατ' ἀφήγησιν ἀξιοπύστον μάρτυρος. Δὲν εἶναι βέβαια ἡ ἀπλῶς ἀπαγωγὴ ποὺ μᾶς κάνει νὰ πιστέψουμε ὅτι οἱ χωριάτες...ξύπνησαν, ἀλλὰ ἓνα πολὺ σπουδαιότερο γεγονός, τὸ ὁποῖον θέτει φθὴν ἱστορικὴν πατρικὴν θέλησιν εἰς πολὺ κατωτέραν μοῖραν ἀπὸ τὸ κατῆκον τῆς κόρης. Ἡ θέλησις τοῦ πατέρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ γαμβροῦ δὲν εἶναι πλέον νόμος ἀπαράβατος ὅπως ἄλλοτε, ἀλλ' οὔτε λογαριάζεται περὶ ἀπὸ τὴν θυγατέρα, ἡ ὁποία ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ δικαιώματά της...

Τὸ Ἰωάννην εἶτανε ἓνα μικρὸ χωριὸ γεωργῶν ποὺ δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν ἀπὸ ἀπόψεως προσόδου καὶ κοινοτικῆς ἐξελίξεως. Καὶ ὁ μὸς ἐκεῖ γεννήθηκε ἡ νεαρὰ Βασιλικὴ Ἰωαννίδου, ποὺ δίδει τὸ σύνθημα τῆς γυναικείας ἀφωπνίσεως. Ὁ πατὴρ τῆς μπάριμα Θανάσης, ἓνας παλαιὸς νοικοκύρης, βλέπωντας ὅτι ἡ κόρη του μὲ τὰ 16 χρόνια τῆς ἦταν εἰς ὥραν γάμου, —στὰ χωριὰ παντρεύονται ἐνωρίς—

φρόντισε νὰ τῆς βρῇ γαμβρὸν καὶ νὰ ἀξιῶσθαι ἀπ' αὐτὴν νὰ τὸν παντρευθῇ. Ἡ Βασιλικὴ ὁμῶς παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀπέκρουσε τὸν ἐπίδοξον σύζυγόν της, μὲ τὴν θαρρετὴν δικαιολογίαν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ πάσῃ ἓνα σαραντάρι μπακαλόγατο γιὰ ἄνδρα ἀφοῦ μάλιστα εἶχε μπροστὴ τῆς τέσσαρα-πέντε τοῦλάχιστον χρόνου γιὰ ν' ἐπιφρασίῃ τὴν παντρεία. Γιατὶ νὰ μὴ χαρῇ ἀκόμα τὰ νεαῖά της; Ὁ γέρον-πατὴρ ἀναγκάσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ ὑποχωρήσῃ στὴν ἀγνῆσιν τῆς κόρης τοῦ χωρὸς ὁμῶς νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ γαμβροῦ, ἀφοῦ μάλιστα καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἴδιον εἶχε ἐπιβάλλῃ ἄλλοτε ὁ μπαμπᾶς του τὴν νεκρὰ Θανάσιν.

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φωτιὰ δὲν κρύβονται λέει ἡ παροιμία. Καὶ ὁ ἔρωσ τῆς Βασιλικῆς πρὸς τὸν γυιὸν τοῦ παπᾶ ἔγινε γνωστὸς μὴ μῆρα καὶ στὸν μπαμπᾶ της, ἀφοῦ ἔκανε τὸ γῦρο ὅλου τοῦ χωριοῦ. Ἐξάλλος ὁ μπάριμα Θανάσης στρατολογεῖ ἓναν μαντρόγαλο καὶ τὸν παρουσιάζει στὴν κόρη του.

— Ἡ θὰ τὸν παντρευθῆς τὴν Κυριακὴ, ἦ, ..

— Ἡ θὰ μὲ διώξῃς, δὲν εἶν' ἔτσι; Σύμφωνη.

Καὶ ἐγώ, φεύγω. ἦ

— Θὰ σὲ σκοτώσω, τ' ἀκοῦς; Ἡ Βασιλικὴ βλέποντας τὰ σκοῦρα. Ἄλλαξε δρόμο γιὰ νὰ γελᾷσθαι τὸν μαντρωμένο πατέρα.

— Καλὰ, δὲς μου δύο χιλιάδες νὰ κάμω τὰ φουστάνια μου καὶ τὴν Κυριακὴ τὸν παίρνω.

Τὰ χιλιάδικα κατεβλήθησαν προθύμως καὶ ἡ Βασιλικὴ ὡς τὸ Σαββατόβραδο εἶχε ἔτοιμα τὸ φουστάνι καὶ τὸ βέλο.

Όταν τὸ πρωὶ ^{**}τῆς Κυριακῆς ὁ γαμ-
 μὸς πῆγε μὲ τὰ καλά του στὸ σπῆτι
 τῆς νύφης τὸ ἦρε ἀνάστατο. Ὁ μπάρ-
 μπα-Θανάσης ἔδρανε τὴ γυναίκα τοι-
 ποῦ ἀφῆκε τὴν κόρη της νὰ φύγει τὴν
 νύκτα μὲ τὸ παλαδοπαῖδι παίρνοντας
 μαζί καὶ τὰ νυφικά της...

Τὸ ζευγὺς εἶχε καταφύγη στὸ γειτο-
 νικό χωριὸ Ὁμπας κι' ἀπ' ἐκεῖ ἐζήτη-
 σεν τὴν ἄδεια τῆς Μητροπόλεως Γενι-
 τσῶν γιὰ νὰ παντρευτοῦν. Ὁ Μητρο-
 πολίτης ὅμως εἶχε πάρῃ τηλεγράφημα
 τοῦ μπάμπια Θανάση νὰ ἐμποδίσῃ τὸ
 γάμο τῆς κόρης του γιατί τὴν εἶχε κλέ-
 ψῃ παρὰ τὴ θέλησή της καὶ διέταξε
 τὴν ἀναστολή τῆς τελέσεως τοῦ μυστη-
 ρίου. Μόλις ἡ Βασιλικὴ ἔμαθε τὴν ἐ-
 νέργειαν τοῦ πατρὸς της παρουσιάσθη
 στὴ Μητρόπολι καὶ μὲ τόλμη διεκήρυξε
 ὅτι ἠκολούθησε τὸν ἐραστή της οἰκειο-
 θελῶς καὶ θέλει νὰ τὸν πάρῃ. Κατόπιν
 τούτου ἡ ἄδεια ἐδόθη καὶ ὁ γάμος τῶν
 δύο ἐρωτευμένων εὐλογήθηκε στὸ Ὁμ-
 πας τὴν τελευταία Κυριακὴ...

Σὴν ἔμαθε ὁ ^{*}μπάμπια-Θανάσης τὸ
 γάμο τῆς κόρης του, κατόλαβε ὅτι πέ-
 ρασε πιά ὀπαλιὸς καιρὸς. Ἄλλ' αὐτὸ
 δὲν τὸ ξυνοφάνηκε καὶ πολὺ, ὅταν ἀπέ-
 φθηκε ὅτι τὸ ξεφύρισμα τῆς κόρης
 του, ποῦ τόσο τὸν βραδίαιζε, τοῦ κόστι-
 σε μονάχα δυὸ ἑχιλιάδες, δίχως προίκας
 καὶ προξενειῶς. Καὶ φιλοσοφῶντας πάνω
 στὴ σκέψη αὐτὴ μουρμούρισε :

— Μακάρι νὰ τοῦ κλέψουνε ἔτσι ὅλες
 μου τῆς κόρες...

Τοῦ τὸ εὐχόμεθα.

Μ. ΒΑ.